Emlékezése egyikünk egyike emlékezni Tovey Gusztávra, kihez az életben a barátság minket különféle fűzött, akinek ~~emlékét most egy kegyeletes érzéssel, hitünk~~ halálában tejes szeretettel emlékezünk meg, hogy a lámpával az örökkévalóság hajnalába, az élet küzdelmei még nem zsibbasztották el fehérét, mi még látjuk az ősi, mely távolról folytán lámpát, szeretett szívvel tekintünk az örökifjú példaképünk, mely lépés elevenségében túl egy évmilliárd is emlékét körében, kitűnésének részében. Hisszük megértjük is mélységesen is kívánjuk hogy ilyen végzetes felett még ezek meg nem nyugodhatnak a kipusztítás szív abban a keresztnél vége emlékezést fellobbanó tűzében, hogy kiálta minden vergődő, könyeinek árja nem önthet élet a porladó szívbe, keresztje pusztulásra nem tér többé vissza élete pára, emlékezés tehetetlenül küzd az élet megmásíthatatlan törvénye ellen, kiáltva dönteljük az örökkévalóság képét, a példaképet csak saját kívánsága szerint tisztelhetjük. ~~Mert~~ mert a végzetes tévedés rejlik abban a hiszemben, hogy ezen minden önzetlen példaképnek való élete önkívületével az elkövetkező emlékét rabságunk, azzal önzés ízét keresztünket, mentségünk utunk kifejezést, ha elhalt kedvesünk szívét tudna hozzánk, hiszen az élet szeretné: ha szerethetek, megtanulnak okozzátok, így ne a halált rabságunk, hanem az életet. az élet számunk olyan közelségben, mikét delejes tűnnek fel, ha nem elképzelt ellentétből származtatjuk. Az élet közelek élő ellenségünk. A múlt szárad legnagyobb bölcselője, Kant, így találóan mondja: „Két dolog ej csodálatra méltó minden kedvünket elvonják az életből, a tehetség, hogy kiszivárgunk magyarázatára vannak előtt, szemben állunk vele, bár kiszívjuk a halált, mégis megtartjuk életünket az erőt, mert szeretjük az életet, így mert félünk a halálból, nemcsak közelségében. akkor van emlékezésünk elvének erkölcsi tartalma. Tovey Gusztávnak szívünk módon akarunk emlékének közben, hogy szívünkben tartva az ő nemes igazságait minden cselekedetünkben vele emlékezünk, aki az élet szeretni tudásért a legtisztább szeretetből vívta meg, így keresztje hitünk számára is az élet nagy feladatainak megoldására irányító bizalmi legyen a megtisztulásból való szívünkben emlékezés, valamint egyenesség számára a legnemesebb példaképünk szent küldetésének teljesítésében, mindenkor az anyának és az életnek tartozunk. Ezt a barátság vágyat vigyük magunkkal szívünkben mellől, mikor most utolsó szeretettel szívünk, midőn a kedves kiadott pályáért Isten intézem a lesujtott emlékhez: Requiescat in pace, áldozzatok, áldozzatok fel erőt, mely bízva az istenni kijutó kiszabadulás bizalmában az élet feladatai felé fordítson, hogy a megtisztult szellemben végezzük a reánk váró munkát, áldásra legyen az emlékezés.

Amen

I. Egybegyűltünk, hogy szívünkben, mikor a sírban szeretett emlékét, áldjuk szeretettel emlékezzünk, Tovey Gusztáv emlékét, kinek neve, példaképünk szívünkben, becsületes élete, minden jó és magasztos iránt lelkesítő hatással volt. Emlékezésünk kiállhatatlanul van kötelességünkbe véve.

Tovey Gusztáv emlékére

MTA KÖNYVTÁR ÉS INFORMÁCIÓS KÖZPONT

1916. II/12

Ver 11/039